

Arrest

nr. 41 579 van 14 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 14 mei 2008 het Rijk binnen en diende op 16 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 16 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Kikuyu-origine, afkomstig van Kiambu. In april 2007 werd uw man plots agressief tegen u. Hij begon tabak te snuiven en alcohol te drinken en zei u dat hij leider was van de Mungiki-groepering. Hij vroeg u bij de presidentsverkiezingen voor Raila Odinga te stemmen. Toen u hem zei dat u voor Kibaki zou stemmen werd hij heel boos en verkrachtte uw man u. Hij zei dat hij met u alles kon doen wat hij wou. Begin mei 2007 vroeg uw man u, in aanwezigheid van andere Mungiki-leden, de Mungiki-groepering te vervoegen en u te laten besnijden. Toen u weigerde gingen de andere leden weg en daarna werd uw man opnieuw erg boos. Hij bedreigde u met

een mes en begon u te slaan. U vond echter een manier om weg te lopen naar de burens. Daar aangekomen maakte u zich zorgen over uw drie kinderen die in het huis gebleven waren. De volgende ochtend liet u een buurman naar uw huis gaan. Toen die vaststelde dat alleen uw kinderen nog thuis waren besloot u naar de chieft te gaan om er alles te vertellen. De chieft riep er politieagenten bij, die echter zeiden dat ze niet geloofden dat uw man Mungiki-leider was. U vermoedt dat de politie echter ook tot de Mungiki behoort en bijgevolg met hen samenspannt. U werd gedurende drie uur door de politie vastgehouden en ondervraagd en moest betalen om vrij te komen. Daarop ging u uw kinderen halen en ging u naar uw tante in Karoga (Kiambu-district). Daar bleef u tot augustus 2007 met uw kinderen. In de tweede week van augustus 2007 kwam uw man u daar opzoeken met andere leden van zijn groep. Uw tante en nicht werden aangevallen. U werd ook geslagen en viel bewusteloos. De aanvallers gingen lopen toen de burens kwamen. U werd naar het ziekenhuis gebracht. Twee dagen later ging u naar de politie van Kiambu waar u gedurende vier dagen werd opgesloten en verkracht. U weet niet waarom de politie u opsloot. Toen u na vier dagen werd vrijgelaten zei de politie dat u nooit meer naar hen mocht komen om over de Mungiki te praten. Hierop besloot u bij uw tante weg te gaan en begin september 2007 ging u met uw kinderen naar de schoonouders van uw broer in Kisserian Ngong. In november 2007 vond uw man u daar echter ook. Er ontstond een gevecht met de leden van zijn groepering waarbij uw zoon Francis en uw zus gedood werden. U viel bewusteloos en werd door de Mungiki meegenomen naar een grot. U weet niet wat er met uw twee andere kinderen gebeurd is. In de grot werd u door twee vrouwen besneden en met de dood bedreigd indien u niet zou willen toetreden tot de Mungiki. Na uw besnijdenis slaagde u erin via een koffieplantage te ontsnappen. U kwam bij mensen terecht die u naar het ziekenhuis van Kiambu brachten waar u gedurende een week werd verzorgd. Na uw ontslag uit het ziekenhuis zocht u een vriendin op die u naar Madare bracht waar u bij Mama Jerry verbleef. U bleef daar tot de presidentsverkiezingen. Na de verkiezingen ontstonden echter gevechten en waren jullie gedwongen te vluchten. Jullie gingen naar Mama Sammy in Red Nova (Kiambu-district) waar u bleef tot mei 2008. In mei 2008 besloot de man van mama Sammy echter dat u niet langer bij hen kon blijven. Daarom regelde hij uw reis naar België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis met betrekking tot alle facetten van de door u geschetste situatie danig tekort schiet. Zo werd tijdens het gehoor op het CGVS een gebrekkige kennis vastgesteld wat betreft de Kikuyu-etnie waarvan u beweert lid te zijn, maar ook wat betreft Kiambu, het dorp vanwaar u verklaart afkomstig te zijn, en wat betreft Kenia in zijn geheel.

Zo verklaart u niet de traditionele Kikuyu-religie en de god van de Kikuyu te kennen (zie gehoor CGVS, p.2). Enkel wanneer de naam van de god, Ngai, u expliciet wordt gegeven herkent u hem als dusdanig. Wanneer u dan gevraagd wordt waar Ngai woont, antwoordt u dat hij in de hemel woont terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kikuyu geloven dat hij op Mount Kenya, een voor hen heilige berg woont, en dat de Kikuyu daarom nog steeds hun huizen bouwen in de richting van Mount Kenya, wat er toch op wijst dat dit een algemeen bekend gegeven is. Verder is het opmerkelijk dat u woorden als 'Kiama', 'Anake' en 'Njama' niet beter kan duiden (zie gehoor CGVS, p.3) aangezien het toch begrippen zijn die in de Kikuyu-cultuur enig belang hebben (zie informatie in het administratief dossier). Aangezien u lid zou zijn van een pure Kikuyu-familie mag van u verwacht worden dat uw kennis aangaande de Kikuyu-cultuur groter was. Het feit dat u sommige van de u opgegeven woorden naar het Kikuyu kan vertalen, doet niets af aan de twijfel die is gerezen over uw Kikuyu-afkomst. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat het Kikuyu een taal is die in overheidsinstellingen courant wordt gebruikt omwille van de sterke invloed van de Kikuyu als etnische groep in Kenia. De Kikuyu-taal wordt trouwens door vele personen van andere etnische groepen gesproken en is –net als het Swahili – ook een gangbare taal in Nairobi. (zie informatie in het administratief dossier). In deze dient er ook op gewezen te worden dat u blijkbaar niet wist wat het woord 'Mungiki' betekent, hoewel het wel degelijk een Kikuyu-woord is, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt.

Bovendien kan worden vastgesteld dat ook uw kennis betreffende het dorp vanwaar u beweert afkomstig te zijn heel beperkt is. Zo kent u de burgemeester van Kiambu niet en stelt u verkeerdelijk dat Kiambu in de provincie Nairobi ligt (zie gehoor CGVS, p.3). U weet ook niet wie de huidige MP voor Kiambu is (zie gehoor CGVS, p.3). Dit doet reeds ernstige twijfels rijzen over uw afkomst uit een Kikuyu-gezin en herkomst uit Kiambu. Deze vaststelling wordt nog versterkt door uw onwetendheid over de vervolgingen van Mungiki-leden door de autoriteiten die in Kenia hebben plaatsgevonden. Uit de

informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat in Kenia, en zelfs in Kiambu vanwaar u beweert afkomstig te zijn, wel degelijk Mungiki-leden massaal vervolgd worden, zelfs door een speciaal opgerichte 'anti-Mungiki squad'. Uit deze informatie blijkt trouwens ook dat in Kiambu de matatu-bestuurders, zoals uw man er één was volgens uw verklaringen (zie gehoor CGVS, p.5), erg gekant zijn tegen de Mungiki die hen geld zouden aftroggelen. Dit maakt het des te merkwaardiger dat uw man leider van de Mungiki zou geweest zijn.

Het is zelfs merkwaardig dat u ook wat betreft uw algemene kennis van Kenia zwaar tekort schiet. Zo noemt u enkele provincies in Kenya (Muranga, Ngong) (zie gehoor CGVS, p.7) die echter niet als provincie in Kenya werden teruggevonden. U herinnert zich geen andere. Wanneer u gevraagd werd naar familie in andere delen van Kenia, verklaarde u geen andere delen van Kenia te kennen (zie gehoor CGVS, p.7). Ook wanneer gepeild werd naar uw kennis in verband met besnijdenissen in Kenia, stelde u merkwaardig genoeg dat dit in Kenia nergens (dan bij de Mungiki) voorkomt en kent u geen andere etnische groepen die besnijdenissen toepassen (zie gehoor CGVS, p.6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt toch dat de situatie met betrekking tot besnijdenis enigszins anders is dan u verklaart en dat het vaak voorkomt bij verschillende etnische groepen. Het is merkwaardig dat u, zeker als lerares (zie gehoor CGVS, p.2), hiervan niet beter op de hoogte bent. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel (identiteits)document voorlegt waaruit uw Keniaanse afkomst of nationaliteit zou kunnen blijken.

Al deze elementen laten toe uw Keniaanse herkomst en zeker uw afkomst uit Kiambu ernstig in twijfel te trekken waardoor reeds geen geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw vervolging die zich in Kiambu (Kenia) situeert.

Verder is het opmerkelijk dat u verklaarde van vóór de verkiezingen in december 2007 tot mei 2008 in Kenia verbleven te hebben bij kennissen (zie gehoor CGVS, p.6). U verbleef zelfs heel die tijd in het district waarvan u verklaarde afkomstig te zijn, namelijk Kiambu-district, dichtbij uw familie (zie gehoor CGVS, p.7). Het is totaal ongeloofwaardig dat u gedurende deze hele periode van 6 maanden geen enkele mogelijkheid zag uw familie te contacteren om nieuws te krijgen over uw kinderen (zie gehoor CGVS, p.6-7). Ook sinds uw aankomst in België hebt u nagelaten mensen in Kenia te contacteren om iets te weten te komen over uw beweerdde problemen en om de situatie van uw kinderen te kennen (zie gehoor CGVS, p.5). Uw uitleg dat u geen nummer en geen adressen meer kent, zelfs niet van de school waar u zou gewerkt hebben, is niet aannemelijk. Ook deze vaststellingen doen verder twifelen aan de ernst van uw verklaringen.

Verder dient ook nog te worden vastgesteld dat, zelfs indien uw verklaringen met betrekking tot uw afkomst en vervolging geloofwaardig zouden zijn, quod non, u niet aantooft dat u in Kenia niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Keniaanse autoriteiten. Immers, uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u zich omwille van de mishandeling en bedreigingen door uw man enkel wendde tot de autoriteiten (chief) en politie in Kiambu district (zie gehoor CGVS, p.4). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u elders, bij andere of hogere autoriteiten bescherming trachtte te bekomen. Ook nadat uw zoon en zus zouden zijn vermoord door uw man, wat toch een escalatie van de situatie inhoudt, liet u na dit te melden bij de autoriteiten maar dook u gedurende maanden onder in de buurt van Kiambu (zie gehoor CGVS, p.6). Uit deze vaststellingen betreffende uw verklaringen blijkt dat u de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst niet hebt uitgeput alvorens internationale bescherming te zoeken. Uit de informatie die aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt trouwens dat de autoriteiten wel degelijk optreden tegen Mungiki-leden, waardoor toch van u mag worden verwacht dat u zich eerst uitgebreid tot de Keniaanse autoriteiten zou wenden.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Het medisch attest van dr. Deraeve (dd. 13/10/2008) dat u voorlegt, wijzigt hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het bevestigt enkel dat u besneden bent op een zeer gewelddadige manier, maar zegt verder niets over de precieze omstandigheden waarin dit is gebeurd. Aangezien besnijdenis vaak voorkomt in Kenia en andere Afrikaanse landen, ook buiten de Mungiki-sekte, kan dit attest niet als een bewijs van uw problemen met de Mungiki worden weerhouden. U legt verder geen enkel document voor dat uw verklaringen betreffende uw identiteit, vervolging en reisweg ondersteunt.

Uw maatschappelijk assistente bezorgde de asielinstanties op 5 maart 2009 een verslag betreffende uw psychologische toestand. Ze stelt dat u ernstig suïcidaal bent en behandeld wordt door een psychiater. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw psychologische problemen geeft dit sociaal verslag geen verklaring voor uw onwetendheid betreffende uw beweerdde regio van herkomst en

weerlegt het ook de andere argumenten die hierboven werden aangehaald niet. Verder legde u zelf geen enkel (psycho)medisch attest voor in het kader van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de procedure

2.1. Verzoekster voert aan dat zij *“niet kan rekenen op een effectief rechtsmiddel middels huidige procedure. Dat Franstalige dossiers anders behandeld worden dan Nederlandstalige dossiers.”* Verzoekster *“stelt vast dat er in gelijkaardige dossiers andere rechtspraak en dus geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen Franstalige en Nederlandstalige kamers (...) om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren dient derhalve deze zaak door de algemene vergadering behandeld dient te worden”*.

2.2. De verzoekende partij kan in een procedure voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen niet vragen om de zaak te verwijzen naar de algemene vergadering aangaande een probleem van eenheid van rechtspraak. Verzoekster beperkt zich tot het aanvoeren van enkele cijfers zonder hierbij concreet een beginsel van het vluchtelingenrecht of de Vreemdelingenwet aan te wijzen waarover mogelijk een interpretatieprobleem bestaat. Hoe dan ook, alleen de eerste voorzitter of voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen teneinde de eenheid van de rechtspraak te verzekeren. In zoverre dit middel al ontvankelijk is, is het ongegrond.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekster beroept zich op de: *“Schending van het artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwildering van vreemdelingen van de artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 Schending van artikel 26 en 27 van de Procedurerichtlijn Manifeste beoordelingsfout”*.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering

zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.4. Daargelaten dat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827) daar er geen verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekster niet aantoont hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft, dient te worden vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot het louter vermelden van dit middel en het poneren dat zij het oneens is met de bestreden beslissing. Dat onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoekster zet nergens concreet uiteen waar en hoe de aangevoerde rechtsnorm de bestreden beslissing schendt; dat dit onderdeel van het middel derhalve onontvankelijk is (RvS 13 februari 2008, nr. 2129).

3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 54.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich heeft laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De essentie van de bestreden beslissing betreft verzoeksters identiteit en nationaliteit, nu niet wordt aangenomen dat verzoekster Kikuyu is en haar verklaringen over Kenia onvoldoende zijn om haar nationaliteit aan te tonen.

4.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeksters verklaringen hierover kunnen niet overtuigen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde ze haar identiteitsdocumenten te hebben afgegeven aan de smokkelaar en die daarna nooit meer te hebben terug gezien. De Raad stelt vast dat verzoekster sinds haar aankomst in België geen enkele poging heeft ondernomen om documenten te verkrijgen die haar voorgehouden identiteit kunnen staven. Verzoekster toont niet aan waarom zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen te meer nu ze in het onderwijs stond en aldus gemakkelijk zowel haar asielrelaas als haar identiteit kan aantonen.

4.3. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen, ze weet immers niet in welk Europees land ze is aangekomen na haar vliegreis vanuit Nairobi. Bovendien beweerde ze tijdens het verhoor *"Ik heb niet gezien met wat voor documenten ik heb gereisd"* (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Verzoekster wist bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel te vertellen dat haar begeleider een blanke man genaamd Derrick was. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. In zoverre verzoekster deze controles kon omzeilen dient

ze dit nauwgezet toe te lichten wat in casu niet het geval is nu ze ook de naam op het valse paspoort niet kende. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg. Verzoekster toont aldus niet aan uit welk land ze vertrok en wanneer en waar ze in Europa toekwam.

4.4. De bestreden beslissing stelt *“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis met betrekking tot alle facetten van de door u geschetste situatie danig tekort schiet. Zo werd tijdens het gehoor op het CGVS een gebrekkige kennis vastgesteld wat betreft de Kikuyu-etnie waarvan u beweert lid te zijn, maar ook wat betreft Kiambu, het dorp vanwaar u verklaart afkomstig te zijn, en wat betreft Kenia in zijn geheel”*.

4.4.1. Verzoekster tracht de vastgestelde inconsistenties te weerleggen door in haar verzoekschrift *“ernstige communicatie problemen en misverstanden in die zin voor wat het verhoor betreft”* te melden. Ter verhoor werd echter aan verzoekster uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk begreep en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en haarzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt, hoewel verzoekster tijdens het verhoor werd bijgestaan door haar advocaat en zij eventuele problemen onmiddellijk aan hem kon signaleren. Verzoekster licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. De opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

4.5. Wat betreft haar gebrekkige kennis aangaande de Kikuyu-religie en de god van de Kikuyu, stelt het verzoekschrift *“Zij kan inzake religie melden dat [zij] God wel degelijk woont in de hemel en niet op de berg. Zij kan niet verstaan dat het CGVS daarover andere info bezit. Zij is het in elk geval nooit zo aangeleerd”*. Deze blote bewering kan allerminst overtuigen nu uit de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Kikuyu geloven dat God op de berg Mount Kenya woont en ze hun huizen in de richting van die heilige berg bouwen. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat verzoekster, die beweert van Kikuyu-origine te zijn, zelf onderwijzeres was en in een Kikuyu omgeving is opgegroeid en woont, geen kennis heeft van het traditionele geloof. Overigens kan verzoekster geen band met de Kikuyu-cultuur aantonen en kent ze de traditionele gewoonten om geschillen te beslechten niet, noch is ze bekend met de overgangsrituelen terwijl ze op een school werkt en zelf kinderen heeft. Verzoekster stelt zelf dat zij het Engels goed verstaat *“maar als zij bepaalde wo[or]den moet vertalen van het Kikuyu is dat bijna onmogelijk”*. Verzoekster kan evenmin door haar taal aantonen tot de Kikuyu te behoren. De blote bewering uit het verzoekschrift *“Verzoekende partij is wel degelijk etnisch Kikuyu. Zelfs als men haar gezicht aanschouwd is dit al duidelijk”* kan bezwaarlijk de objectieve vaststellingen uit het administratieve dossier weerleggen te meer nu verzoekster dit niet nader omschrijft en objectief toelicht.

4.5.1. Uit het administratieve dossier blijken geen elementen die verzoeksters nationaliteit kunnen aantonen. Verzoekster heeft geen kennis over de verscheidene provincies in Kenia, noch over het voorkomen van besnijdenis in Kenia (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7), wat opmerkelijk is aangezien verzoekster verklaarde onderwijzeres te zijn en zelf besneden is. Verzoeksters gebrekkige kennis over Kenia wordt niet betwist, noch weerlegd, en blijft bijgevolg onaangetast. Deze vaststelling tezamen met het totaal gebrek aan identiteitsdocumenten ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Aangezien verzoeksters identiteit en nationaliteit niet aannemelijk is, kan geen geloof worden gehecht aan haar asielrelaas.

4.6. Verzoeksters algemene en theoretische beschouwingen in het verzoekschrift over vluchtelingenrecht kunnen de geldigheid van de motieven van de bestreden beslissing die steun vinden in het administratieve dossier, niet weerleggen. Verzoeksters stelling *“Dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve niet expliciet noch impliciet vaststelt dat de door de betrokken vreemdeling gegeven aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève niet ernstig zijn”* berust op een onzorgvuldige lezing

van de uitvoerig gemotiveerde beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kan derhalve niet overtuigen.

4.7. Ten slotte kan worden toegevoegd dat verzoekster, voor zover haar asielrelaas waarachtig is -quod non-, niet aantoont dat ze in Kenia geen beroep kan doen op enige vorm van nationale bescherming. Verzoekster verklaarde tijdens het verhoor enkel naar de politie van Kiambu en de chieferia te zijn gestapt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). De blote bewering dat de politie in Kenia *“ook van Mungiki zijn, ze leven van Mungiki, krijgen er geld van”* (zie gehoorverslag CGVS, p.5) wordt niet aangetoond.

4.8. Na de beweerde brandstichting, de dood van haar zus en haar zoontje, de verdwijning van haar andere kinderen en haar gedwongen besnijdenis, heeft verzoekster nooit enige vorm van nationale bescherming gezocht. Verzoekster zou tegen haar wil besneden zijn en legt hiertoe een Belgisch medisch attest neer waaruit niet kan worden afgeleid wanneer en in welke omstandigheden verzoekster werd besneden. Verzoekster zou na haar zware besnijdenis (zie medisch attest) door een koffieplantage ontsnapt zijn (zie CGVS-verhoor p.6), wat ongeloofwaardig voorkomt. Hoe dan ook verzoekster laat na een medisch attest van het Kiambu ziekenhuis neer te leggen waar ze een week verzorgd zou zijn en bovendien een speciale kamer zou hebben gekregen.

4.8.1. Verzoekster toont niet aan Kikuyu te zijn zodat haar familiale problemen niet aan de Mungiki kunnen worden toegewezen. Zoals uit de objectieve informatie blijkt en in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, is het merkwaardig dat verzoeksters echtgenoot die, althans volgens haar verklaringen, in Kiambu tot de matatu-bestuurders behoort (zie gehoor CGVS, p.5) bij de Mungiki zou aansluiten nu deze groep *“erg gekant zijn tegen de Mungiki”* omdat ze hen hun geld zouden aftroggelen. Tot slot kan erop gewezen worden dat verzoeksters verklaringen loutere beweringen zijn terwijl zij de Kikuyu en/of Mungiki zware misdrijven verwijt. Zo werden volgens verzoekster verschillende leden van haar familie zwaar mishandeld, verkracht, verbrand en gedood. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster hierop geen (veiligheids)maatregelen neemt. Verzoeksters aangemeten profiel en de daaruit volgende problemen zijn geheel buiten proportie met haar handelwijze en haar overhaaste vlucht naar Europa. Verzoeksters beweringen komen niet waarachtig voor.

4.9. Verzoeksters verwijzingen in het verzoekschrift naar *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”* zijn niet onderbouwd te meer nu verzoekster nalaat de naam te vermelden van de mensenrechtenrapporten en deze toe te voegen aan het verzoekschrift. De blote bewering *“Mijn verzoekende partij is ervan overtuigd is dat diens leven in gevaar is in diens land van herkomst. Dat hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt, doch dat ook uit de hedendaagse situatie blijkt hoe in diens land nog steeds ernstige misbruiken bestaan”* volstaat evenmin om een concrete vrees voor vervolging aan te tonen (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.10. Volgens het toegevoegde medische attest en het verslag van de maatschappelijk assistente vertoont verzoekster suïcidaal gedrag en is ze onder begeleiding van een psychiater geplaatst. In casu kan slechts worden vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet gegrond is en dat aldus niet aannemelijk is dat verzoeksters psychologische problemen te wijten zijn aan de gevolgen van de Mungiki activiteiten van haar echtgenoot. Zonder afbreuk te doen aan verzoeksters psychologische problemen kan het medische attest haar asielrelaas niet aantonen en aldus evenmin een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.11. Tot slot merkt de Raad op dat verzoeksters voorgehouden profiel uit het asielrelaas niet overeenstemt met de daden die ze stelde om haar land van herkomst te verlaten. Ze haalde immers een grote som geld van haar bankrekening en ondernam een risicovolle reis naar Europa, met een onbekende man. Aldus heeft verzoekster aangetoond een ondernemende volwassen vrouw te zijn. Het eventuele trauma van verzoekster kan niet verklaren waarom ze noch in haar land van herkomst, noch in België een poging heeft ondernomen om contact op te nemen met haar familie en om iets te vernemen over het lot van haar twee overige kinderen. Het verslag van de maatschappelijke assistente stelt dat verzoekster het niet aankan om navraag te doen naar haar kinderen aangezien ze vermoedt dat ze bij de woningbrand zijn omgekomen, wat niet kan overtuigen aangezien verzoekster in het CGVS-verhoor haar gebrek aan initiatief om contact op te nemen met kennissen of familie niet ernstig kan

toelichten en eerder zoekt naar uitvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-7). Verzoeksters verklaringen kunnen in het licht van bovenstaande vaststellingen echter niet overtuigen.

4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Verzoekster beroept zich op de *“Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955”* maar werkt dit niet nader uit.

5.2.1. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook concreet wordt uiteengezet op welke wijze de artikelen werden geschonden. Dat is in casu niet het geval. Verzoekster doet geen poging om concreet aan te tonen hoe de aangehaalde wetsbepalingen werden geschonden. Deze onderdelen van het middel zijn onontvankelijk.

5.3. Verzoekster toont niet aan waar ze verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Kenia. Haar verklaringen zijn dermate onvoldoende dat haar verklaarde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

5.4. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,   griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK